

הוכן עי"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

כתובות דף קי.

המוציא שטר חוב על חברו והשני הוציא שטר שמכר לו את השדה, מה הדין?

במקום שכותבים שטר ואח"כ נותנים כסף השדה ²	במקום שנותנים כסף השדה ואח"כ כותבים שטר ¹	
נאמן הלווה לומר שהשטר פרוע ³	נאמן הלווה לומר שהשטר פרוע	לאדמון
אינו נאמן ⁴	נאמן הלווה לומר שהשטר פרוע	לרבנן

שנים שהוציאו שטר חוב זה על זה, באופנים דלהלן מה הדין?

יש לאחד עדית ובינונית, ולשני זיבורית	יש להם אותם שדות, או לאחד בינונית ולשני זיבורית	
זה גובה וזה גובה ⁵	הפוכי מטרתא למה לי	לרב נחמן
הפוכי מטרתא למה לי ⁶	הפוכי מטרתא למה לי	לרב ששת

כתובות קי:

האם הבעל יכול להוציא את אשתו למקום אחר בג' הארצות שבארץ ישראל?

מעיר לעיר ומכרד לכרד	מעיר לכרד ומכרד לעיר	מנוה הרעה לנוה היפה	מנוה היפה לנוה הרעה	
מוציא	אין מוציא	לת"ק: מוציאין לרשב"ג: אין מוציאין	אין מוציא	באותה ארץ
אין מוציא	אין מוציא	אין מוציא	אין מוציא	מארץ לארץ

¹ בזה לכו"ע מודים שאם היה שטר ההלוואה אמת (לא פרוע ולא מזויף) היה למוכר לעכב את מעות הפרעון בחובו - ולא לכתוב שטר על שדהו.

² בכה"ג לא יכל לעכב את הכסף בפרעון, כיון שכל זמן שלא כתב את השטר לא יקבל את הכסף.

³ טוען הלווה למלוה, כיון שדרך העולם היא שאין אדם מוכר שדה אלא א"כ הוא זקוק הוא למעות ביותר, וא"כ אם אמת הוא שהיה לך חוב אצלי, למה לא גבית אותו קודם שתזדקק לרדת למכור שדך, אלא ודאי שלא היה לך כבר באותו זמן שום חוב עלי, כיון שכבר פרעתי לך חובך (או לפי פירש"י יכול לטעון גם שהשטר מזויף ולא נתחייבתי לך מעולם, ועי' בראשונים והאחרונים באורך), ולכן אתה לא יכול לגבות כלום בשטרך. ועל טענת חכמים שמכר לו שדה כדי שיהיה לו מהיכן לגבות את החוב, כיון שזה היה מעלים מטלטליו ואומר שאין לו לפרוע, היה לו למסור מודעה ולהודיע זאת לעדים שלכך הוא מוכר.

⁴ וטעמם דיכול לומר שרצה שיהיה לו שדה כדי שאח"כ יהיה לו מהיכן לתבוע את חובו, ועל הטענה שהיה למוכר שהוא המלוה למסור מודעה בפני עדים קודם המכירה שכל מה שמוכר הוא כדי שיהיה לו שדה וכו', י"ל שפחד למסור מודעה, כיון שדרך דברים כאלה להישמע ד"חברא חברא אית ליה", וישמע הלווה הקונה את השדה וימנע מלקנות.

⁵ ס"ל לרב נחמן דמה שאמרו שבע"ח דינו בבינונית שמין לפי קרקעות הלווה ("בשלו הן שמים"), ובאופן זה ממ"נ יש רווח לבעל הזיבורית, דאם גבה ראשון בעל העידית והבינונית, את הזיבורית, כשהשני חוזר וגובה - גובה את הבינונית, ונמצא שהראשון נשאר עם עידית וזבורית והשני עם בינונית. וכן אם בעל הזבורית גובה ברישא את הבינונית (ונהפכת להיות אצלו עידית - והזיבורית נחשבת בינונית), כשהוא מגבה חזרה לחברו, גובה את הזיבורית שהיא עתה נחשבת בינונית.

⁶ ס"ל דבשל עולם הם שמין, וכיון שהם באים לגבות ביחד ב"ד היו מגבים את הבינונית לבעל הזיבורית, ושוב גובה חזרה את הבינונית שלו, ולכן לא מגבים וחוזרים ומגבים, דהפוכי מטרתא למה לי.

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430

טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

כתובות דף קי:

נשא אשה בא"י או בקפוטקיא, איזה מעות נותן לה בכתובתה¹?

וגרשה בקפוטקיא	וגרשה בארץ ישראל	
	נותן לה ממעות ארץ ישראל	נשא אשה בארץ ישראל
נותן לה ממעות קפוטקיא	לת"ק: נותן לה ממעות ארץ ישראל ² לרשב"ג: נותן לה ממעות קפוטקיא ³	נשא אשה בקפוטקיא

¹ בכתובה כתוב בסתם שנתחייב לה מאתים דינר, ולא מפורש מאיזה סוג של מעות, כלומר מאיזה ארץ, ובא"י הדינרים היו קטנים וקלים וערכן נמוך, ואילו בקפוטקיא היו גדולים וכבדים וערכן גבוה, והנידון כפי איזה מעות ישלם.

² ס"ל שכתובה דרבנן, וענין זה הוא מקולי כתובה, שפעם אזלינן בתר מקום הכתיבה והשעבוד, ופעם אחר מקום הגובינא.

³ ס"ל שכתובה דאורייתא, ולכן צריך לתת לה כפי מקום השיעבוד.